

[Aksel Larsen.]

situation har man som en nødhjælp grebet til at nedsætte levnedsmiddelpriserne ved statstilskud. Jeg mener ikke, at noget sådant i alle forhold er det ideale, men i en nødsituation som den, vi befinder os i i øjeblikket, vil jeg tro, at det er en forholdsregel, man bør overveje. Jeg går iøvrigt ud fra, at det også har været overvejet i regeringen, og at den må være kommet til et eller andet foreløbigt resultat, men skulle den ikke have overvejet det, har den jo anledning til at gøre det nu efter det, jeg her har fremført.

Jeg opfordrer altså regeringen til at udtale sig herom — og jeg opfordrer iøvrigt det høje folketing til at vedtage vort forslag. Vedtages det, bliver det nemlig ikke et spørgsmål om regeringens gode eller dårlige vilje — så får den simpelthen pligt til at gribe ind.

Stats- og udenrigsministeren (*H. C. Hansen*): Jeg skal tillade mig at henvise til de bemærkninger, jeg den 25. i denne måned her i tinget gjorde til det ærede medlem hr. Aksel Møller.

Aksel Larsen: I de bemærkninger, den højtærede statsminister forleden dag gjorde til det ærede medlem hr. Aksel Møller, forsøgte statsministeren på diplomatisk måde at snakke sig uden om det, der var blevet sagt i den omtalte leder i „Social-Demokraten“. Det, jeg har bragt frem her, er sagens realiteter: om regeringen virkelig, som den foregiver, har troet, at den gruppe, man kalder erhvervene, selv ville komme og foreslå sine priser sat ned, om regeringen, hvis den virkelig er blevet skuffet heri — og det må den jo være, hvis den har troet på det — da vil tage konsekvensen af sin opfattelse, som jo er den, at priser og avancer er steget urimeligt, om regeringen da vil tage et initiativ, så vi kån få en priskontrol, og om regeringen iøvrigt vil gøre noget for at nedsætte først og fremmest levnedsmiddelpriserne, hvilket kan ske ved statstilskud.

Stats- og udenrigsministeren (*H. C. Hansen*): Jeg sluttede mine bemærkninger i fredags med at sige til det ærede medlem hr. Aksel Møller, at vi ikke syntes om hans

plan, at vi var af den opfattelse, at man bør se tiden an, og at der ikke i øjeblikket kunne være anledning til at foretage det ene eller det andet i form af udarbejdelse af en plan, indeholdende indgreb, men at vi burde se den udvikling an, som ligger umiddelbart foran os.

Jeg kan fuldstændig henholde mig til disse bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg forstår ikke, hvorfor statsministeren vil dække sig bag ordet „plan“. Jeg har ikke så store forventninger til denne regering, at jeg vil stille krav til regeringen om, at den skal komme med en fuldt udarbejdet plan, der dækker alle områder og ordner det hele, men jeg synes dog, regeringen må kunne se, hvor det er mest galt fat. Det, jeg opfordrer regeringen til, er ikke, at den skal komme med en samlet plan, men med et forslag til en prislov — som formentlig kun regeringen kan udarbejde — altså gå ind for, at vi påny får en priskontrol. Regeringen bør gøre det, for den erkender jo selv — jeg har citeret dens udtalelser — at priser og avancer herhjemme er urimelige. Jeg har samtidig foreslået, at regeringen — og dertil behøver den heller ikke nogen samlet plan — gør noget for yderligere at få nedsat levnedsmiddelpriserne for forbrugerne. Det kan gøres ved statstilskud; det er en vej, der har været betrådt før, og jeg anbefaler, at man betræder den igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes med 120 stemmer mod 8; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i Genève den 19. september 1949 vedtagne internationale færdselskonvention.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 737, fremsættelsen i tidenden sp. 1162).